

V.

Inscripțiile dela Hârlău,
Nucșoara (Prahova) și Gura Motrului
(Mehedinți)

Hârlău. Biserica Sf. Nicolae Munteni.

Pe un mormânt:

SUB ACEASTĂ PIATRĂ SE ODIHNESCU OSĂLE RĂPOS.
MIHAIL VON HERESCU, CTITORUL ȘI EPITROPUL BISĂRICII SF. NECULAI, CI ERA ÎN VÂRSTĂ DE 60 DE ANI PE CÂND ȘĂ VIEȚUIA ÎMPREUNĂ CU URMAȘĂII ÎN CUNUNĂ (? sic). ROG PREA CEI CE VOR VROI, CA UITĂNDU-SĂ PE PIATRĂ, MĂCAR SCURT SĂ ȘI AMINTEASCĂ CĂ ACEASTĂ DATORIE CĂTRE CER—DUMNEZEIRE, PRE TOȚI CEI VII NE AȘTEAPTĂ. ȘĂ (sic) CĂ TOȚI SÂNTEM DATORI CĂTRĂ CERİ SĂ VÂRSĂM RUGĂ, PENTRU ACEI CE-S RĂPOSĂȚI ȘI ZAC ÎN MORMÂNT UITAȚI, PRECUM ȘI ACEST RĂPOSAT, DE LA ANUL MÂNTUIRII 1848, LUNA JUNIE ÎN 25, DE CÂND AU CONȚENIT DIN VIAȚĂ. — SCUMPE TRECĂTOR STĂ-I, UN MENUT PERZI, ZĂ : (sic) DOMNUL SĂ MĂ ERTI, CĂCI ȘĂ (sic) TU EȘTI MURITORI. — AICEA ÎN ACEST PALAT, CU OASĂ DICORAT, VIRTUȚI ȘĂ (sic) FROMOSĂȚI BINE LĂCUESC, AICE TOȚI SĂ INPAC, NU SĂ MAI CĂRTEȘC.

2. Două inscripții referitoare la Eufrosin
Poteca.

a) *Nucșoara, Prahova.*

*Biserică sânt eu sfințită
Pentru slava lui Dumnezeu zidită,
Alexandru Ghica domnind,
Chesarie episcopind.*

La anul 1840.

Prin osârdia Nucșorenilor

Și a egumenului Motrenilor,

*Arhimandritului Eufrosin Potecă.—Născut în
satul acesta, în veci să fie pomeniți.*

b) *Gura-Motrului, Mehedinți.*

Pe o piatră de marmoră decorată cu rinceau-uri și flăcările morții :

Aci, cu trupul, zace Eufrosin cuviosul, Cu sufletul în ceruri, cu mintea în cele scrise, Cu numele în școale, în inima junimei. Te bucură Eufrosin, potecele virtuții Inguste și spinoase, știuși a le străbate. Ai onorat viața de preot, de profesor, D'apostol al lui Hrist. Arhimandritul Eufrosin Poteca, născut la 1786, încetat din viață la 1858, fiind egumen al acestei Mănăstiri de la Gura Motrului. † 1858 Dech. 10.

VI.

Statua lui Negru-Vodă din Argeș

În *Buletinul* pe anul 1912, descifrând inscripțiunile bisericii Sf. Nicolae Domnesc din Curtea de Argeș, am vorbit, în treacăt, și de piatra funerară cunoscută sub numele de statuia lui Radu-Negru.

De sigur, că ori câte deformații și degradări va fi suferit piatra, totuși grosolănia sculpturii nu se putea nega. Această operă a sculptorului «Gherghhe», nu era, însă, decât un suport pentru o marcheterie bizară, de piele și de fier, ce îmbrăca sculptura în piatră, reprezentând, astfel, pe legendarul fondator al statului. Într'această ciudată înfățișare fu văzută, așa zisa statuie, de S. Bellanger pe la 1846 :

„Après avoir examiné avec intérêt, sous le portique de l'église paroissiale, la statue en pierre du premier Prince de la Valachie Raddo Negro, dont nous pûmes encore, malgré les dégradations du temps, admirer l'étrange costume, bizarre accoutrement, mi-partie de cuir et de fer, nous entrâmes dans la métropole (Curtea de Argeș). (V. *Le Kéroutza, Voyage en Moldo-Valachie*, II. Paris, 1846),

VIRG. DRĂGHICEANU.